پل و اتصال و چراغ و چاقی در ژاپن؛ مهاجرت معکوس و مراقبت ایمنی

ترجمه‌ی هیروکی تاناکا

هفته‌نامه‌ی ارغوان — ستون ۳ — ۱۱ مهر ۱۴۰۱ — ۹ صفحه

پل قدیمی رودخانه‌ی ماگاوا در شهر ناگاهاما، استان نیگاتا، پس از ۱۸ ماه مرمت دوباره باز شد. این پل چوبی با ۱۲۰ متر طول و ۴ متر عرض، که در سال ۱۹۳۱ ساخته شده و ثبت ملی است، برای عابران پیاده و دوچرخه‌سواران باز شد. هزینه‌ی مرمت ۴۲ میلیون ین بود و بخش عمده‌ی آن را صندوق حفظ میراث روستایی پرداخت. ۶۰ درصد تیرهای آسیب‌دیده با چوب بلوط محلی جایگزین شد تا ظاهر اولیه حفظ شود. مهندس ریاست پروژه، آقای کنجی ماتسوموتو، گفت تیم کار روزانه ۲۰ نفر بود و تلاش شد صدا و ظاهر پل تغییر نکند تا اهالی احساس غریبگی نکنند.

مرمت پل با مشارکت اهالی انجام شد. ۳۰ داوطلب محلی روزهای تعطیل رنگ نرده‌ها را کشیدند و کودکان مدرسه‌ی روستای کامیجو نقاشی‌های کوچکی روی تخته‌های کف نصب کردند. خانم یوکو فوجیتا، معلم کلاس پنجم، گفت بچه‌ها داستان پل را از پدربزرگ‌هایشان شنیده‌اند و حالا می‌خواهند راهنمای گردشگران شوند. برنامه دارد از مهر آینده هر یکشنبه یک تور رایگان برای گروه‌های ۱۵ نفری برگزار شود و رزرو از طریق دفتر گردشگری شهرستان انجام شود.

شورای شهرستان ناگاهاما اعلام کرد پل تا پایان سال ۱۴۰۲ وزن حداکثر ۳ تن را تحمل می‌کند و عبور خودرو سنگین ممنوع می‌ماند. مهندس ناظر، آقای هیروشی کوبایاشی، هشدار داد که اگر شمع‌های پایه‌ی سنگی زیر آب فرسوده شوند، کل سازه ناپایدار می‌شود و هزینه‌ی مرمت سه برابر می‌شود. او پیشنهاد کرد هر فصل یک بازرسی ساده انجام شود و نتایج روی تابلوی اطلاعات نصب شود تا مردم بدانند چه زمانی پل خطر دارد.

در مقابل، برخی اهالی نگران‌اند که شلوغ شدن مسیر آرامش روستا را بگیرد. آقای تاکاشی نوموری، کشاورز ۶۲ ساله، گفت اگر ماشین‌ها بیایند مزرعه‌ی برنج کنار پل آسیب می‌بیند. شورا قول داد پارکینگ کنار ورودی روستا بسازد و اتوبوس کوچک از ایستگاه قطار راه بیفتد. اگر این طرح موفق شود، مدل مشابه برای پل سنگی روستای یوشیدا در استان گیفو هم بررسی می‌شود.

مهاجرت معکوس به روستاها؛ ۱۲ خانواده در ۲۰۲۳ به ناگاهاما رفتند

گزارش: مینا رستمی

ناگاهاما – سال ۲۰۲۳ برای ۱۲ خانواده شهری تصمیم گرفت زندگی در شهر را رها کند و به روستای کامیجو برود. این روستا ۴۱۰ نفر جمعیت دارد و فاصله‌اش تا نزدیکترین شهر ۷۰ کیلومتر است. ۳ خانواده جوان با کودک، ۲ زوج بازنشسته و ۷ خانوار دیگر ثبت‌نام کردند. شورای روستا قول داد خانه خالی، زمین کشاورزی و یارانه‌ی ماهانه بدهد. در ۱۸ ماه گذشته ۹ خانوار از ۱۲ خانوار ماندند و بقیه برگشتند یا هنوز در صف انتظار هستند.

آقای هیروشی تاناکا، ۴۲ ساله، با همسر و دو فرزندش از توکیو آمد. او قبلا در یک شرکت تبلیغات کار می‌کرد و حالا با کمک یارانه یک کلبه چوبی را بازسازی کرده است. او گفت هزینه‌ی بازسازی ۳۸ میلیون ین شد و بخش بزرگی از آن را خود او با کمک همسایه‌ها انجام داد. او می‌گوید اینترنت پرسرعت هنوز وصل نشده و این بزرگ‌ترین مشکل است. شورا وعده داده تا پایان ۲۰۲۴ فیبر نوری کشیده شود.

خانم مینا رستمی: این برنامه فقط پول نیست، اعتماد مردم است. اگر ۱۲ خانواده بمانند، مدرسه‌ی روستا باز می‌ماند و اگر مدرسه باز بماند، جوان‌ها دلیل بیشتری برای برگشتن دارند. ما حاضریم هر ماه گزارش بدهیم و اگر لازم شد، برنامه را عوض کنیم. این پول مالیات مردم است و باید روشن خرج شود.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۴)

پیدا و اعلام و چراغ و چاقی در ژاپن؛ مهاجرت معکوس و مراقبت ایمنی

هیروکی تاناکا

هفته‌نامه‌ی ارغوان — ستون ۳ — ۱۱ مهر ۱۴۰۱ — ۹ صفحه

پل چوبی رودخانه‌ی ماگاوا در شهر ناگاهاما، استان نیگاتا، پس از ۱۸ ماه مرمت دوباره باز شد. این پل ۱۲۰ متر طول و ۴ متر عرض دارد و ثبت ملی است. هزینه‌ی مرمت ۴۲ میلیون ین بود و بخش عمده‌ی آن را صندوق حفظ میراث روستایی پرداخت. ۶۰ درصد تیرهای آسیب‌دیده با چوب بلوط محلی جایگزین شد تا ظاهر اولیه حفظ شود. مهندس ریاست پروژه، آقای کنجی ماتسوموتو، گفت تیم کار روزانه ۲۰ نفر بود و تلاش شد صدا و ظاهر پل تغییر نکند تا اهالی احساس غریبگی نکنند.

مرمت پل با مشارکت اهالی انجام شد. ۳۰ داوطلب محلی روزهای تعطیل رنگ نرده‌ها را کشیدند و کودکان مدرسه‌ی روستای کامیجو نقاشی‌های کوچکی روی تخته‌های کف نصب کردند. خانم یوکو فوجیتا، معلم کلاس پنجم، گفت بچه‌ها داستان پل را از پدربزرگ‌هایشان شنیده‌اند و حالا می‌خواهند راهنمای گردشگران شوند. برنامه دارد از مهر آینده هر یکشنبه یک تور رایگان برای گروه‌های ۱۵ نفری برگزار شود و رزرو از طریق دفتر گردشگری شهرستان انجام شود.

شورای شهرستان ناگاهاما اعلام کرد پل تا پایان سال ۱۴۰۲ وزن حداکثر ۳ تن را تحمل می‌کند و عبور خودرو سنگین ممنوع می‌ماند. مهندس ناظر، آقای هیروشی کوبایاشی، هشدار داد که اگر شمع‌های پایه‌ی سنگی زیر آب فرسوده شوند، کل سازه ناپایدار می‌شود و هزینه‌ی مرمت سه برابر می‌شود. او پیشنهاد کرد هر فصل یک بازرسی ساده انجام شود و نتایج روی تابلوی اطلاعات نصب شود تا مردم بدانند چه زمانی پل خطر دارد.

در مقابل، برخی اهالی نگران‌اند که شلوغ شدن مسیر آرامش روستا را بگیرد. آقای تاکاشی نوموری، کشاورز ۶۲ ساله، گفت اگر ماشین‌ها بیایند مزرعه‌ی برنج کنار پل آسیب می‌بیند. شورا قول داد پارکینگ کنار ورودی روستا بسازد و اتوبوس کوچک از ایستگاه قطار راه بیفتد. اگر این طرح موفق شود، مدل مشابه برای پل سنگی روستای یوشیدا در استان گیفو هم بررسی می‌